

numurā:

- Labdarības akcija negūst plašu atsaucību (2. lpp.)
- Jāņa TURLAJA Lielā Mīlestība joprojām - kartes (3. lpp.)
- Ziemsvētku pasākumi (4. lpp.)

"SALASPILS VĒSTIS" var abonēt uz pusgadu!

Visus, kuri vēlas abonēt "Salaspils Vēstis", līdz 28. decembrim gaidām redakcijā, pilsētas domes 310. istabā.

Abonēšanas maksa 6 mēnešiem - Ls 2.60; 3 mēnešiem - Ls 1.30.
Tālrunis uzziņām 43140.

Nākamais un šajā gadā - pēdējais avīzes numurs iznāks 24. decembrī!

MŪSU UZŅĒMĒJI

SALASPILS UZŅĒMĒJI APVIEŅOJAS

10. decembrī pēc ilgstošām pārdomām Salaspils uzņēmēji vienojās par Salaspils uzņēmēju apvienības dibināšanu. Par apvienības mērķiem un uzdevumiem SV pastāstīja Teodors GEKS:

- Apvienība ir sabiedriska organizācija, kurā brīvprātīgi apvienojušies uzņēmēji, kas nodarbojas ar ražošanu, tirdzniecību, sabiedrisko ēdināšanu un servisu. Organizācijas mērķis ir uzņēmējdarbības attīstīšana un nostiprināšana Salaspilī. Līdz šim bija tā, ka katrs strādāja individuāli; pilsētas dome pati par sevi, tāpat arī uzņēmēji. Bet vajadzētu gan strādāt kopā. Mēs vēlamies sadarboties ar domi un aktīvi iesaistīties to jautājumā un lēmumu apspriešanā, kas skar uzņēmējdarbību Salaspilī. Pateicoties aktīvai pilsētas domes darbībai, Salaspilī tiek attīstīti vairāki projekti, kuru īstenošana interesē arī Salaspils uzņēmējus. Piemēram: Salaspils Tehnoloģiskais parks; iespējamā studentu pilsētiņa; VIA BALTICA izbūve; individuālā dzīvojamā sektora izbūve. Tas nozīmē, ka būs jāattīsta pilsētas infrastruktūra, un būtu labi, ja to darītu paši salaspilieši. Salaspilī ir iedalīti jau ap 160 jauni apbūves gabali, un vēl cilvēki gaida savu kārtu to saņemšanai. Arī individuālajā sektorā būs nepieciešami veikali, un mēs labprāt

piedalītos šīs infrastruktūras veidošanā jau projektēšanas stadijā. Esam iecerējuši organizēt arī dažādas lietišķas tikšanās, lai apvienības biedrus nodrošinātu ar nepieciešamo informāciju. Centīsimies arī iespēju robežās veikt viņu tiesību un interešu aizstāvību. Mēs plānojam piedalīties arī pilsētas sabiedriskajā un kultūras dzīvē, veidojot dažādu pasākumu atbalsta fondu.

- Cik uzņēmēju šobrīd ir jūsu apvienībā?

- Mēs esam desmit. Es gribētu uzsvērt, ka šajā organizācijā ir apvienojušies uzņēmēji, nevis uzņēmumi. Tas nozīmē, ka šajā apvienībā neiestājas mana firma *Līvzeme*, bet gan tikai es kā uzņēmējs. Šobrīd mūsu nav daudz, kas esam tas kodols.

- Cik Salaspilī vispār ir uzņēmēju?

- Reģistrējušies ir aptuveni 400. Un es ceru, ka ar laiku mūsu organizācija apvienos viņu lielāko daļu. Taču tā ir nākotne. Šobrīd esam norunājuši tikties divas reizes mēnesī - otrajā un ceturtajā mēneša otrdienā, domes kafejnicā.

Visi Salaspils uzņēmēji, kurus ir ieinteresējusi šīs apvienības darbība, var zvanīt pa tālruni - 40437. □

Gatis PURIŅŠ

PILSĒTAS VEIKALOS - ZIEMSVĒTKU CENU ATLAIDES

Tuvojas Ziemsvētki, un cilvēkus ir pārņēmis iepirkšanās drudzis. Lai noskaidrotu, vai Salaspils veikali veicina iepirkšanās kāri un nosaka cenu atlaides, SV apsekoja astoņus pilsētas veikalus un atklāja, ka tikai četros no tiem ir vai arī būs Ziemsvētku atlaides.

Firmas *Līvzeme* veikalos - *Daugava* (Skolas ielā 9), *Līva* (Līvzemes ielā 2) un *Ābelīte* (Gaismas ielā 9) ir noteiktas cenu atlaides galvas kūpinājumiem ~10%; A/S *Ri-*

gas Miesnieks desām ~5%; dzērieniem *Coca-Cola* ~12%; *Balt-tur* majonēzei ar piedevām ~35%; franču stikla traukiem ~15% un firmas *Schwarzkopf* parfimērijai ~30% apmērā. Savukārt veikalā *Līgo* (Rīgas ielā 3) no 23. līdz 31. decembrim būs cenu atlaides desu izstrādājumiem.

Par Ziemsvētku atlaidēm veikalos *EWE* un *Matīss SV* jau ziņoja. □

Gatis PURIŅŠ

MŪSU UZŅĒMĒJI

DARBU UZSĀK SALVIJAS KONSERVU CEHS

Janvāri pārdošanā parādīsies SIA *Salvija* ražotie biešu un ķirbju konservi. Uzņēmuma vadība vēl nevarēja pateikt, cik maksās jaunā produkcija.

13. decembra pēcpusdienā SIA *Salvija* Gaismas ielā 8 atklāja konservu cehu. *Salvijas* vadītājs Helmut Vasilis SV nevēlējās atklāt, cik ir izmaksājusi šī ceha izveidošana.

Šim nolūkam pilsētas dome piešķirusi Ls 2.800 lielu kredītu, kuru jāsāk atmaksāt no jaunā gada. Salaspils lauku attīstības un dabas aizsardzības komitejas vadītāja Rudīte Ķikuste šo domes soli pamato ar to, ka *Salvija* ir stabili ražotāji un uz viņiem var paļauties.

Konservu cehā pašlaik strādā 5 strādnieki, un tajā gatavo biešu un ķirbju konservus. Pusotras stundas laikā iespējams sagatavot 60 - 3 litru vai arī 450 puslitru konserviem pildītas burciņas.

Nākotnē paredzēts darbinieku skaitu palielināt līdz 13 un pārstrādāt arī *Salvijas* pamatprodukciju - gurķus un tomātus.

Ideja par sava konservu ceha izveidošanu Helmutam Vasilim nobriedusi jau pagājušajā rudenī, kad gurķus nācies pārdot par niecī-

FOTO: JĀNIS VANAGS

gu cenu.

Ierobežoto līdzekļu dēļ ceha projektu ir izstrādājis pats Vasilis kungs. Ceha darbība galvenokārt balstās uz roku darbu, jo ir nopirkts tikai viens, pirms vairākiem

gadiem ražots katls. H. Vasilis prognozē, ka jaunas iekārtas izmaksātu vismaz 6 reizes dārgāk.

Konservu cehu jau bija paredzēts atvērt jūnijā, taču dažādu formalitāšu un vadītāja trūkuma dēļ to nācies atlikt uz pusgadu.

Šobrīd cehu vadīt un sakārtot uzņēmusies Rasma Mākalne. Viņa 24 gadus ir strādājusi bijušā Lielvārdes kolhoza ražotnē. R. Mākalne plāno, ka lielākā peļņa būs no gurķu konserviem. Tie ir nopērkami par Ls 1.40, taču to pašizmaksa, pēc viņas aprēķiniem, ir tikai 60 santīmi.

Rudīte Ķikuste uzskata, ka konservu cehs ir ieguvums visiem salaspiliešiem: - "Galvenais ir nevis kredīta procenti, bet gan jaunas darba vietas!" □

Jānis VANAGS

IZSTĀDE

ZIEMSVĒTKU IZSTĀDE

Lilija Vasile dzimusi Jasmuižā. Tās apkārtnes pakalni, meži un ezeri jau no bērnības veidojuši viņas izpratni par skaistumu.

9. decembrī domes pirmā stāva vestibulā atklāja Lilijas Vasiles izstādi *Ziemsvētku noskaņas*. Tajā apskatāmas L. Vasiles mēneša laikā darinātās sauso ziedu kompozīcijas.

Šī ir L. Vasiles pirmā izstāde. Viņa ir veidojusi noformējumu *Salvijas* veikalam Skolas ielā 7, kā arī izgata un pāris darbus pārdošanai.

Ar šo izstādi viņai gribējies parādīt, ka, ja dara, tad visu var izdarīt. Tādējādi cilvēki iekšēji bagātinās un viņu savstarpējās attiecības kļūst miļākas.

Izstāde būs apskatāma līdz 23. decembrim, kad 15.00 notiks darbu izpārdošana. □

Jānis VANAGS

ĢIMENŪ RĪTS

14. decembrī kultūras namā *Enerģētiskis* notika kultūras nama masu pasākumu režisores Annas Robežnieces un Salaspils domes Sociālās aprūpes nodaļas organizētais ģimeņu rīts. Pasākums bija veltīts daudz bērnu ģimenēm.

Pasākuma organizētāja Anna Robežniece paskaidroja, ka par mērķi viņa ir izvirzījusi daudz bērnu ģimeņu savstarpēju iepazīšanos, vecāku iesaistīšanu daudz bērnu ģimeņu biedrības dibināšanā. Šī biedrība sniegtu arī Sociālās aprūpes nodaļai daudz vairāk iespēju palīdzēt. Pašlaik tiek iesaistīti tikai latviešu bērni, jo šis pasākums pamatojas uz latviešu

folkloras elementiem, taču tikai no viņām pašām ir atkarīgs, vai redzētās rotaļas un spēles kļūs par ģimenes tradīciju.

Šis ir jau otrais tāda veida pasākums; tuvākajā laikā tiek plānoti vēl divi - Lieldienas un Jāņu ieligošana. Anna Robežniece stāsta: "Kopābūšana ļauj ģimenēm izjust saliedētību. Un mēs priecājamies kopā ar tām. Mums visiem iet grūti, šajā laikā jau nevienam nav sevišķi viegli. Kopābūšana dara dziļi priecīgāku.

Organizējot pirmo pasākumu, mēs gribējām iesaistīt tās ģimenes, kas dzīvo kultūras nama tuvumā, bet organizētāji ievēroja, ka atnākušas dažas ģimenes arī no Salaspils

otras puses. Tagad aicinām visus, kuriem tas varētu būt interesanti.

Diemžēl pastāv arī nelabvēlīga ģimeņu problēma. Vecāki aizmirst par saviem bērniem. Kaut arī pagaidām pasākumos iesaistās tikai daudz bērnu ģimenes, ir doma drīz vien organizēt līdzīgus pasākumus bērniem, kuru vecāki nespēj vai negrib sagādāt viņiem svētkus ģimenē."

Anna Robežniece Ziemsvētkos novēl: - *Saticību, pacietību, savstarpēju izpratni, lai nebūtu vecāku un bērnu savstarpēja atsvešinātības. Lai Ziemsvētku naktī piepildās gaišās un labās vēlēšanās!*

Astra NAGLE

ZEMES REFORMA

Tā kā par iepriekšējās zemes komisijas darbu ir izteikušas visas ieinteresētās puses, redakcija uzskata, ka ar šo J. Kļaviņa rakstu diskusija par šo tematu tiek pārtraukta.

Salaspils pilsētas ar lauku teritoriju zemes komisijas priekšsēdētājas Rudītes Ķikustes personīgā viedokļa par zemes reformas jautājumiem Salaspilī publikācija (SV Nr. 28, 1996. 22.11.) liek man atgriezties pie rakstārikiem un vēlreiz paskaidrot to, kas pēc šīs publikācijas palicis neskaidrs.

Jānis Kļaviņš savās publikācijās nekur nemin, ka viņš izvairās no atbildības par zemes komisijas lēmumiem. Man šī atbildība ir jāuzņemas likuma priekšā, un es nevaru to mainīt, pat ja gribētu. Es esmu par šo lēmumu (kurus pieņem zemes komisija (toreiz - arī Rudīte Ķikuste) un nevis personīgi Jānis Kļaviņš), skaidrojumu Antonijas Dindūnes, Ināra Gulbja, Daiņa Iļvāna un citu autoru *izpildījumā* par zemes reformu Salaspilī, konkrēti - par "Alpu-Stūrīšu zemi".

Rudītei Ķikuste savā rakstā gan nevajadzēja divas zemes lietas likt kopā un tā pamatot savu attieksmi (t.i. Grasmaņu zeme un Strautmaņu *Alpu-Stūrīšu zeme*), jo katra zemes lieta ir individuāla kā pirksta nospiedums. Autore pati labi zina, ka botāniskā dārza zemi iepriekšējā zemes komisija apzināti aizstāvēja par labu botāniskajam dārzam, kaut arī likums to nenoteica un līdz ar to tika paga-

BIJUSĪ ZEMES KOMISIJA UZŅEMAS ATBILDĪBU

rināta visu lēmšanas procedūru Grasmaņu zemes lietā. Nesaprotu, kāpēc R.Ķikuste to savas publikācijas kontekstā saista ar "Alpu-Stūrīšu" zemi un zinātniskajiem institūtiem. Šīs lietas ir atšķirīgas gan lēmumu pieņemšanas kārtības, gan laika un citu aspektu dēļ.

Likuma priekšā visiem ir jābūt vienādiem - Salaspils patriotiem, zinātniekiem, zemes īpašuma mantotājiem, zemes komisijai un valstij. Toreiz, lemdami par *Alpu-Stūrīšu* zemi, to ievērojām, lemjot nesakārtotajā un nepārtraukti mainīgajā zemes likumdošanas laukā. Lēmumi ir tādi, kādi ir, un tos mainīt varēja tikai likuma noteiktajā kārtībā, kas vairākos gadījumos netika ievērots, it īpaši no zinātnisko iestāžu puses.

Domāju, ka apzināti (patriotisku jūtu vadīti) aizstāvēt institūtus zemes lietās, ja likumā ir noteikta prioritāte *Alpu-Stūrīšu* zemes mantiniekiem, nebūtu pareizi, jo, ja tiesa strādā likumīgi, tad vienlīdz zaudētu tiesas prāvas gan Salaspils zemes komisija (toreiz Salaspils Tautas deputātu padome) vai Salaspils dome, kas atkal būtu tikai laika un valsts (pašvaldības) naudas tērēšana. Apzināti iziet uz tiesas procesiem, zinot, ka likumā par konkrēto lietu ir rakstīts savādāk, un zaudēt tos, arī nav pareizais ceļš. Starp citu, ja atmiņa

mani neviļ, tad toreizējā zemes komisija pārsprieda arī šo Rudītes Ķikustes viedokli, un apzināti mēs to pielietojām botāniskā dārza zemes lietā, lai gan to vēlāk zaudējām. Domāju, ka arī Centrālā zemes komisija un A.Seiles kundze nenostājās zemes īpašuma mantotāja pusē, bet likuma pusē.

Noslēgumā vēlreiz gribu apliecināt, ka uzņemos atbildību par manis vadītās zemes komisijas lēmumiem, bet noraidu jebkuru šo lēmumu patvaļīgu interpretāciju un aizdomīgu motīvu meklēšanu šiem lēmumiem, (jo tad tā jau ir politika). It kā netieši visi rakstu darbu autori esam vienojušies, ka politika te nav jājauc. Mans domāšanas un darba stils, esot minētajā amatā, pieļāva tikai tiesisku kārtību lēmumu pieņemšanā, un es to darīju, cik vien labi pratu. Ja šī kārtība zemes komisijas darbā ir bijusi nepareiza, tad tas ir jānosaka tiesas ceļā (vai citā noteiktā kārtībā), nevis apvainojot zemes komisijas priekšsēdētāju. Tomēr esmu arī gandarīts, ka Rudīte Ķikuste konkrētajā situācijā ir centusies neizvēlēties apvainojumu ceļu. □

Jānis KĻAVIŅŠ, Salaspils domes deputāts

AKCIJA NEGŪST PLAŠU ATSAUCĪBU

Pagājušās nedēļas nogalē kultūras namā *Enerģētiskis* domes Sociālās aprūpes nodaļa organizēja akciju *Dāvāsim viens otram*. Par spīti plašajai reklāmas kampaņai un bagātīgajam saziņotajam mantu klāstam, SV redzēja ļoti maz cilvēku, kuri izmantoja iespēju saņemt dāvanas.

Sociālās aprūpes nodaļas vadītāja Lūcija Grīnmane iedzīvotāju zemajā aktivitātē vaino cilvēku kautrību. Tomēr viņa uzskata, ka akcija ir izdevusies un saziņotajam mantu daudzumu salīdzināja ar neliela *second hand* veikala sortimentu.

Piecas dienas Salaspils iedzīvotājiem bija iespēja kultūras namā nodot lietotas, bet kārtīgas mantas. Visvairāk saziņotās bija bērnu drēbes un apavi. Bez apģērbiem te varēja atrast arī rotaļlietas un grāmatas. Uzdāvināta tika arī viena veļas mašīna, kuru nodos kādai daudz bērnu ģimenei.

Neskatoties uz grūtībām, L. Grīnmane ir gatava līdzīgus pasākumus rīkot arī turpmāk. Iespējams, ka tas varētu būt brīvdabas tirdziņš, kur par simbolisku samaksu varētu pārdot dažādas mantas. Daudzi cilvēki ir zvanijuši uz sociālās aprūpes nodaļu un interesējušies par iespējām pārdot sev nevajadzīgās mantas, jo nav vēlējušies vēl tīri labas lietas atdot gluži par velti.

Ši ir pirmā šāda veida akcija Salaspilī, un ar to Lūcija Grīnmane ir gribējusi noskaidrot, vai tādas ir vajadzīgas arī turpmāk. Kādreiz ir bijis ļoti daudz humānas palīdzības sūtījumu, taču tagad to skaits

ir strauji samazinājies, un tie galvenokārt adresēti bērnu namiem un pensionātiem.

Šajā pasākumā pārpalikušās mantas Sociālās aprūpes nodaļa gatavoja atdot bērnu dārzam. Tajos ir daudz vientuļo ģimeņu bērnu, kuriem bieži vien finansiāli klājas daudz grūtāk nekā daudz bērnu ģimeņu bērniem.

L. Grīnmane puda savu neizpratni, kāpēc 185 Salaspils daudz bērnu ģimenes vēl joprojām nav apvienojušās biedrībā. Ja uz pirmo sapulci ieradušies ap 100 vecāki, tad uz dibināšanas sapulci - tikai 10. Tagad biedrības iespējamā vadītāja ir saslīmusi, un biedrības statūti joprojām glabājas pie L. Grīnmanes. "Biedrības izveidošana nav mūsu uzdevums, bet tāda veidā dome varētu daudz vairāk palīdzēt daudz bērnu ģimenēm," - skaidro L. Grīnmane. Tagad iespējams palīdzēt tikai individuāli, piešķirot daudz bērnu ģimenēm apkures pabalstu. Taču, ja izveidotos biedrība, dome varētu apmaksāt tās rīkotos vakarus, kā tas notiek ar pensionāru un invalīdu biedrībām.

Sociālās aprūpes nodaļa ir izsūtījusi aicinājumus Salaspils uzņēmumiem finansiāli palīdzēt, lai uz Ziemsvētkiem daudz bērnu ģimenes un 170 vientuļie pensionāri varētu saņemt saldumus.

Taču Lūcija Grīnmane paredz, ka šīs dāvanas aizkavēsies, jo firmas tikai tagad veic grāmatvedības pārskatus, un tikai pēc tam zinās, vai spēs palīdzēt... □

Jānis VANAGS

No 21. līdz 28. decembrim, no 11.00 - 16.00 tiek rīkoti "ZIEMSVĒTKI NACIONĀLAJĀ BOTĀNISKĀJĀ DĀRZĀ"!

Programmā:

- rotāta egle;
- vizināšanās ar pajūgu pa botāniskā dārza teritoriju;
- loterija (laimestos - botāniskā dārza augi un sēklas).

Vēlma iepriekšēja pieteikšanās. Tāl. 45460; 45454; 44602.

Isākā vizināšanās 5 min., garākā - 15 min. Maksā aptuveni Ls 2 par 15 min. (2 līdz 5 cilvēkiem).

Svētkus svētīsim un dziesmām sveiksim TO, kas zemīgs nāk pie mums!

Domes kamerkoris "TIĀDE" un tā diriģenti Ilze Reinholce un Ints Teterovskis

aicina Jūs uz ZIEMSVĒTKU KONCERTU 25. decembrī, 15.00,

Salaspils Sv. Rožukroņa Karalienes baznīcā!

Pie ērgelēm - Ilze Kroja.

Ieeja brīva!

SALASPILS TELEVĪZIJA, laikraksts "SALASPILS VĒSTIS" sadarbibā ar Rīgas komercbankas Salaspils filiāli

riko konkursu! (Skat. iepriekšējo "SV" numuru!)

Galvenā balva - Rīgas komercbankas Salaspils filiāles dāvētā GĀZES PLĪTS *Bompani* (Itālija) un divas sportiskas pārsteiguma balvas.

Jūsu anketas gaidīsim līdz 23. decembrim.

Visas atminētās krustvārdu mīklu anketas piedalīsies loterijā.

Izloze notiks 24. decembrī.

TV ekrānos izlozi varēs redzēt 24. decembra raidījumā, plkst. 21.

Skatieties, piedalieties!

Paziņojums!

Saņemt pabalstu transporta izdevumu kompensēšanai invalīdiem par 2. pusgadu varat pilsētas domē, 307. kabinetā.

KARTE - SAREŽĢĪTĀKAIS RASĒJUMS

Jānis Turlajs, SIA *Jāņa sēta* karšu izdevniecības galvenais redaktors.

Dzimis 1965.gadā, Rīgā.
Beidzis LU Ģeogrāfijas fakultāti.
Precējies, ir divas meitas.
Salaspili dzīvo kopš 1965. gada.

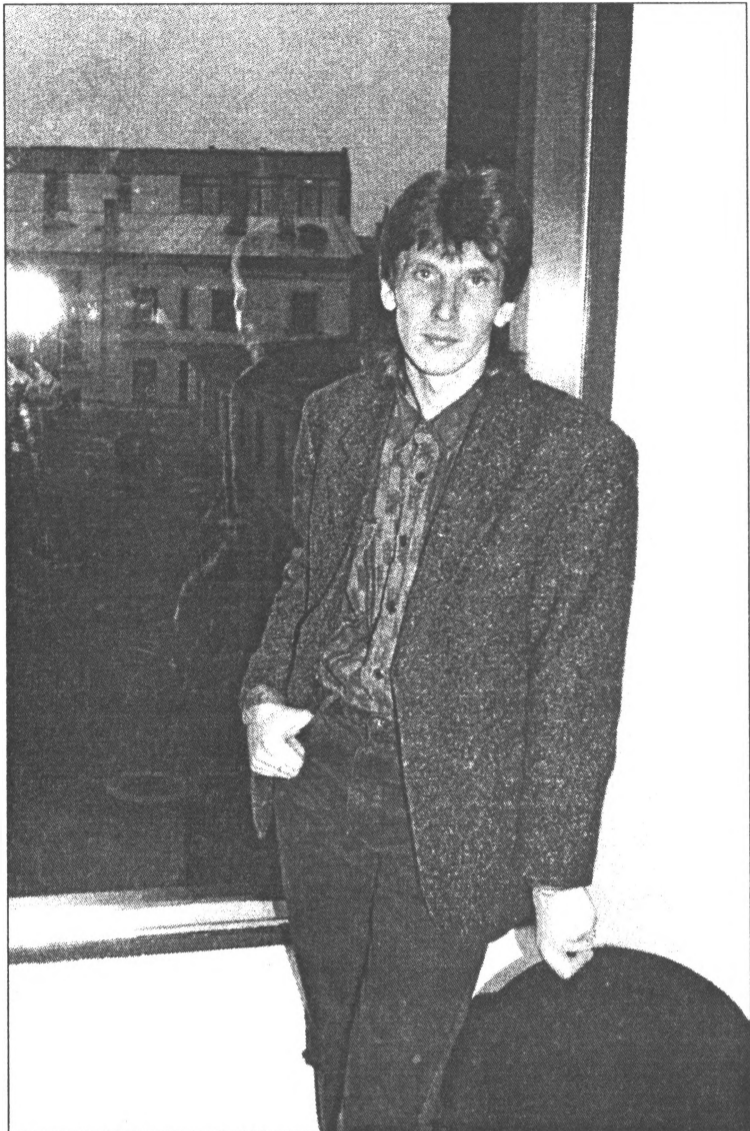

FOTO: GATIS PURIŅŠ

- Pastāsti par sevi!

- Kopš dzimšanas dzīvoju Salaspilī - esmu *iezemietis*. Beidzu Salaspils 1. vidusskolu un iestājos universitātē. Tad pēc pirmā kursa mani *parāva* armijā. Pēc armijas pabeidzu ģeogrāfijas fakultāti un sāku strādāt privātā kartogrāfijas firmā - *Vade mecum**. Tur sagatavojām un izdevām Latvijas ceļu atlantu. Tad Čīris** mani uzaicināja uz *Jāņa sētu* un ļāva man realizēt šeit savas idejas, un šobrīd karšu izdevniecība ir tāda *autonoma republika* šajā poligrāfijas gigantā. Faktiski es realizēju savus projektus, izmantojot *Jāņa sētas* poligrāfisko bāzi.

- Tātad, ja tev rodas kāda *fantasmagoriska* ideja, tu vari to realizēt?

- Jā! Cita lieta, ka man visu laiku ir jādodomā par finansiālo pusi, jo mani jau neviens neuztur. Tāpēc daudzus sapņus, kas vairāk ir sirdij, ne iztikšanai, nākas atlikt uz labākiem laikiem. Bet tik un tā, starp komerciālajiem projektiem, par kuriem varētu uzskatīt ceļu kartes un lielo pilsētu plānus...

- Piemēram - Salaspils...

- Nē. Salaspils ir nekomerciāls projekts un faktiski nekādu peļņu nenes. Var uzskatīt, ka Salaspils ir *pa nullēm*. Mēs izdevām arī *Preiļus* un *Balvus* un vēl vismaz 20 mazpilsētas, un šie projekti ir mīnusos. Taču mēs uzskatām, ka ir jāizdod arī šādas kartes. Un šobrīd

gatavojam tādu lielu darbu - *Latvijas* izdošanu 100.000 mērogā. Šajā kartē būs redzamas visas viensētas, visi ar auto izbraucamie ceļi. Tā būs karte, ar kuru apmaldīties nebūs iespējams.

- Kā radās tava interese par kartogrāfiju? Esmu dzirdējis, ka skolas laikā tu esot kontūrkartes aizpildījis vismaz kādiem divdesmit gadiem uz priekšu...

- Tur bija tā: man ir piecus gadus par mani vecāks brālis. Un brālis man šad tad uzrakstīja kādu referātu vai sacerējumu literatūrā, bet es savukārt viņam rakstīju referātus ģeogrāfijā un zīmēju kontūrkartes. Mums bija tāda kooperācija. Faktiski, rāpodams pa kartēm, es iemācījos lasīt. Vispirms gan krieviski, jo kartes tajā laikā pārsvarā bija krievu valodā. Man bija kādi četri vai pieci gadi, un gāju vēl bērnudārzā, kad notika Saprolo olimpiskās spēles. Iepriekšējā dienā bija notikusi olimpiādes atklāšana, un bērnudārzā audzinātāja vaicāja, kurš zina, kas ir noticis, un gribēja, lai mēs parādām kartē, kur *tas* ir noticis. Es atceros, ka paskaidroju viņai, ka tajā kartē Japānas nemaz nav, jo tā bija tikai tāda rupja Āzijas kontūra, kur salas nemaz nebija atzīmētas.

Katru vasaru, *mazajās* klasēs mācoties, mēs ravējot pelnījām brīvpusdienas. Un par tiem rubl-

šiem, ko nopelnīju, es pirku visādu atlantiņus un vēlāk, antikvariātos, arī enciklopēdijas. Apmeklēju arī jauno ģeogrāfu skolu. Šai skolai ir izgājuši cauri daudzi tagad pazīstami cilvēki - Juris Paiders, metālu tirgotājs Lancmanis, Dzintris Kolāts...

- Bet ar ko ir izskaidrojama šī interese? Citi interesējas par mašīnām, suņiem vai meitenēm, bet tu par kartēm!

- Mani interesē ne tik daudz kartes, kā tas, kas vispār notiek pasaulē. Mani interesē arī vēsture. Vēsture un ģeogrāfija ir ļoti cieši saistītas un abas nav iedomājamas bez kartēm. Tas ir ļoti interesanti!

- Zīls Verns visus savus romānus esot rakstījis, balstoties tieši uz ģeogrāfiskajos atlantos iegūstamo informāciju...

- Jā, sēžot bibliotēkās un lasot visādu ceļotāju piezīmes... Man gan tagad sanāk kaut kur arī aizbraukt. Katru gadu mēs braucam uz Frankfurtes grāmatu gadatirgu, kas ir lielākais pasaulē. Un tagad praktiski nav nekādas problēmas saņemt no jebkuras pasaules malas informāciju un pasūtīt grāmatas. Kādreiz, padomju laikā, par to pat sapņot nevarēja. Ja toreiz arī kāda grāmata ienāca Lāča bibliotēkā, tad tā bija vairākus gadus veca. Nedaudz vairāk bija fundamentālajā bibliotēkā. Es atceros, kādas man bija problēmas četrpadsmit gadu vecumā tur tikt iekšā, jo skolniekus bez pases tajā bibliotēkā vispār nelaida. Es domāju, ka, augot tajā informācijas badā, ir izveidojusies vēlētāšanās radīt kaut ko tādu, par ko tu esi tajos laikos sapņojis. Piemēram -

Pasaules atlantu, kurā viss būtu iekšā. Varbūt pirmā šīs vēlētāšanās izpausme ir jaunais Pasaules atlantiņš, kas iznāca šoruden. Un guva pilnīgi necerētus panākumus, jo, kamēr es biju Frankfurtē, nedēļas laikā izpirka 20.000 eksemplāru! Tika nodrukāti vēl 20.000, un tos atkal izpirka. Tagad drukā jau trešo tirāžu. Tas viss ir noticis mēneša laikā un nozīmē, ka cilvēkiem ir ļoti liela interese par to, kas notiek pasaulē. Jāsaka, ka es savos projektos cenšos ieviest visu to labo, kas ir bijis padomju militārajā kartogrāfijā, kas bija visai augstā līmenī, un - visu to labo, kas ir Rietumos - poligrāfisko kvalitāti un visādu problēmu pasniegšanu kartogrāfiskā veidā: pasaules reliģijas; vēsturi; ekonomiku. To visu apvienojot un pieliekot vēl klāt savus jaunības sapņus, ir iznācis šis atlantiņš. Visu lielāko Eiropas karšu izdevniecību galvenie redaktori ir mani labi paziņas, un parasti Frankfurtē mēs satiekamies un apspriežamies. Šoreiz viņi bija manāmi pārsteigti. Otrās lielākās vācu mācību līdzekļu izdevniecības galvenais redaktors teica: - "Tagad mums būs jā-sāk no jums mācīties". Es domāju, ka viņi savā pārticībā ir mazliet izlaidušies, un nav vairs tādi maksimālisti. Viņiem vairs nav tik augstu prasību pret savu darbu. Piemēram, ja viņi saņem jaunu informāciju katru gadu, tad tas

nenozīmē, ka katru gadu viņi aktualizē savas kartes, jo uzskata to par lieku greznību. Man turpretī sirdsapziņa neatļauj, ja es esmu

FOTO: GUNTIS KONRĀDS

1967. gadā.

kaut ko jaunu uzzinājis, to neielikt iekšā. Vairums Rietumu izdevēju tālāk par savu valsti īpaši *nesasprindzinās*, un tas, kas atrodas Austrumos no Polijas, viņiem vispār ir *neapgūtā zeme*. Un lielākoties visās vāciešu kartēs galvenais ceļš no Rīgas uz Maskavu vēl arvien iet caur Ērgļiem.

- Vai tevi var uzskatīt par šī brīža Latvijas kartogrāfijas tēvu - par 90. gadu Mantnieku*?**

- Es negribētu, lai tas tā tiktu pasniegts. Patiesībā mēs esam komanda, un kartes tiek taisītas pēc komandas principa. Protams, man ir idejas... Nu un Mantniekam pirms kara Rīgā bija kartogrāfijas institūts, kas nenoliedzami bija pasaules līmenī. Pēc kara viss labais, kas bija, tika iznīcināts un turpmāk tā bija karšu fabrika Nr. 5, Maskavas pakļautībā. Faktiski tā gatavoja tikai Maskavā sastādītās kartes, kuras, dabiski, visas bija krievu valodā. Pats Mantnieks pēc kara dzīvoja Beļģijā un 50.gados vēl kaut ko izdeva, bet viņa dēls šīs tradīcijas vairs neturpināja.

- Pastāsti, kādi ir tavi nākotnes projekti, ar kuriem tu grasies pārsteigt Latvijā un pasaulē?

- Pasaules ģeogrāfijas atlants pierādīja, cik šāda veida izdevumi ir gaidīti, un nākamais projekts,

kas ieraudzīs gaismu pēc gadiem diviem, būs Latvijas vēstures atlants un Pasaules vēstures atlants. Protams, mēs turpināsim izdot arī rajonu kartes.

- Saki, vai tu jau zini, kāda izskatīsies Latvija pēc gaidāmās

teritoriālās reformas?

- Godīgi sakot, kaut arī esmu bijis viens no konsultantiem teritoriālās plānošanas jautājumos, dzīvē viss notiek citādāk, un tāpēc jau tagad runāt par konkrētām robežām būtu pārāgri. Es domāju, ka tuvāko divu gadu laikā diez vai kaut kas radikāli mainīsies, un Salaspilī tā reforma skārs vismazāk. Jo Salaspils atbilst visiem reformas kritērijiem gan pēc Rietumeiropas, gan citiem standartiem.

- Visās tevis izdotajās kartēs, kur attēlota Latvija, var nebūt atzīmēta kāda cita pilsēta, bet Salaspils ir atzīmēta vienmēr. Vai tas ir tāpēc, ka tu šeit dzīvo?

- Jā, tas ir lokālpatriotisms. Bū-tībā es sevi nemaz nevaru iedomāties dzīvojam kaut kur citur, par ārzemēm vispār nerunājot, jo vienmēr velk uz mājām. Armija bija izņēmums - tā bija piespiedu trimda... Es domāju, ka esmu Salaspils patriots. □

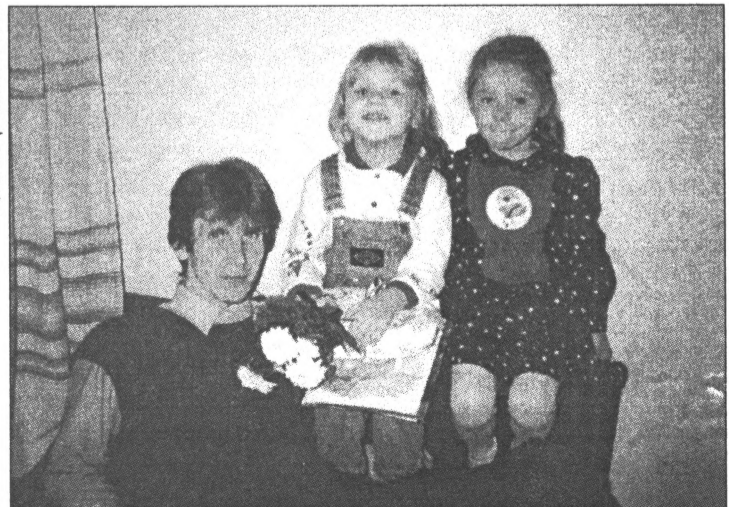
*nāc līdz(lat.)

**Aivars Zvirbulis, SIA *Jāņa sēta* īpašnieks

***Pēteris Mantnieks, slavens latviešu kartogrāfs

Gatis PURIŅŠ

FOTO NO ĢIMENĒS ARHĪVA

Ar meitām - Betiju un Kristlānu.

